

Panium - Nummer Twee

De Opkomst en Ondergang van de Koning van het Zuiden

Jeff Pippenger

2025-02-27

Wij sloten het vorige artikel af met de woorden: “Verzen 10–15 vertegenwoordigen drie proxy-oorlogen die door de koning van het noorden, de pauselijke macht, van 1989 tot aan de zondagswet worden gevoerd.” Deze drie proxy-oorlogen beginnen met de identificatie van de Verenigde Staten in vers 40 als “wagens, schepen en ruiters.”

De volgende proxyoorlog, weergegeven door vers 11 en zijn historische vervulling in de Slag bij Raphia in 217 v.Chr., vond plaats tussen Ptolemaeus IV Philopator, de zuidelijke koning van Egypte, en Antiochus de Grote, ook Antiochus Magnus genoemd, van het Seleucidische Rijk. Antiochus had vers 10 vervuld toen hij vergelding oefende op Egypte vanwege de nederlaag en het verlies van bezittingen van zijn noordelijke koninkrijk, door het gehele gebied te heroveren dat het zuidelijke koninkrijk eerder op zijn koninkrijk had veroverd. Dat deed hij, maar hij hield halt aan de grens van Egypte, waarmee hij vers 10 vervulde en een type van 1989 vormde.

Maar zijn zonen zullen zich ten strijde laten opwekken en een menigte van grote strijdkrachten bijeenbrengen; en één zal stellig komen, overstromen en doortrekken; daarna zal hij terugkeren en opnieuw ten strijde worden opgewekt, tot aan zijn vesting. Daniël 11:10.

De tweede volmachtsoorlog was de Slag bij Raphia. Raphia betekent het grensland. Dat slagveld markeert het punt waar Antiochus zijn vorige invasie uit vers 10 had beëindigd. De drie volmachtsoorlogen worden beheerst door waarheid, in die zin dat de eerste volmachtsoorlog overeenkomt met de laatste volmachtsoorlog. Alle drie de oorlogen — vers 10, vers 11 en vervolgens de derde oorlog van de verzen 13–15 — worden in hun eerste vervulling gevoerd door dezelfde historische figuur. Antiochus Magnus is in elk van de drie veldslagen aanwezig en verbindt ze profetisch met elkaar tot één lijn. Antiochus wint de eerste en de laatste veldslag, maar niet de middelste, waar de koning van het zuiden de overhand heeft.

Zoals Raphia grensland betekent, zo doet ook Oekraïne dat. De tweede proxyoorlog, die voor het eerst werd vervuld door de Slag bij Raphia, wordt nu vervuld in de oorlog in Oekraïne. Vladimir Poetin is de koning van het zuiden, de profetische afstammeling van de eerste moderne koning van het zuiden, Vladimir Lenin. Poetin heeft herhaaldelijk beweerd dat Ruslands reactie op Oekraïne gebaseerd is op een betwiste overeenkomst dat de NAVO bij de hereniging van Duitsland niet verder zou uitbreiden naar voormalig Sovjetgebied. Poetins beweegreden weerspiegelt die van Ptolemaeus in de verzen 5–9 en die van Napoleon in 1797. Alle drie koningen van het zuiden rechtvaardigen hun handelen tegen de koning van het noorden op grond van een geschonden verdrag.

Volgens Jesaja 23 zou de hoer van Tyrus, die de pauselijke macht vertegenwoordigt, gedurende zeventig jaar vergeten worden, als de dagen van één koning—een periode die herhaaldelijk is

aangetoond de tijd te zijn waarin het zesde koninkrijk van de bijbelse profetie, het aardbeest van Openbaring 13 (de Verenigde Staten), regeert.

En het zal geschieden te dien dage, dat Tyrus zeventig jaar vergeten zal worden, overeenkomstig de dagen van één koning; na verloop van zeventig jaar zal het Tyrus vergaan als een hoer. Neem een harp, trek de stad rond, gij vergeten hoer; maak liefelijke muziek, zing vele liederen, opdat men u gedenke. En het zal geschieden na verloop van zeventig jaar, dat de HEERE Tyrus zal bezoeken, en zij zal terugkeren tot haar hoerenloon, en hoererij bedrijven met alle koninkrijken der wereld op de aardbodem. Jesaja 23:15–17.

De symbolische periode van zeventig jaar strekt zich uit van 1798 tot aan de zondagswet, hetgeen de geschiedenis is die door vers 40 wordt voorgesteld. Pas aan het einde van de zeventig jaar, of bij de nadering van de zondagswet, verschijnt de hoer opnieuw. Om deze reden wordt de oorlogvoering van de drie veldslagen in de verzen 10–15 uitgevoerd door een plaatsvervanger van de pauselijke macht, want zij is gedurende deze periode profetisch vergeten.

In de eerste en laatste proxyoorlogen overwint de koning van het noorden de koning van het zuiden. In de middelste oorlog overwint de koning van het zuiden de koning van het noorden. De Slag bij Raphia was de aanvankelijke historische vervulling van vers 11, en het vers en zijn historische vervulling vormen samen twee getuigen die moeten worden samengevoegd met de parallelle passages over de drieënhalve profetische dagen van pauselijk Rome's heerschappij. Zo zetten twee Schriftgedeelten binnen Daniël 11, vergezeld van hun historische vervullingen, de profetische kenmerken uiteen van de strijd om het grensgebied in vers 11, eerst vervuld in de Slag bij Raphia en vervolgens opnieuw ten tijde van het einde in 1798.

Deze getuigenisregels handhaven dat Vladimir Poetin de laatste Vladimir is van de moderne koning van het zuiden. „Vladimir” wordt vaak gedefinieerd als betekend „heerser van de wereld”, maar het woord mir betekent ook terecht „gemeenschap”. Derhalve betekent Vladimir „heerser van de gemeenschap”, of „heerser van het communisme”. Poetin duidt zijn betrokkenheid bij Oekraïne aan als gebaseerd op een geschonden overeenkomst die betrekking had op zijn bezorgdheid over de uitbreiding van de NAVO voorbij de grenzen die na de hereniging van Duitsland waren overeengekomen. Poetins koers is evenzeer gericht tegen de NAVO en de EU als tegen Zelenskyj en Oekraïne. De uitbreiding door de NAVO en de EU op grondgebied waarvan Poetin volhoudt dat het NAVO-vrij had moeten blijven, loopt parallel met de woede van Ptolemaeus toen de Seleucidische koning de Egyptische prinses-bruid terzijde stelde ten gunste van zijn vroegere vrouw. Dat verbroken verdrag wees vooruit naar het geschonden Verdrag van Tolentino in 1797. In Daniël 11, wanneer de koning van het zuiden de overhand heeft op de koning van het noorden, is daarbij een verbroken verdrag betrokken.

Dit verbroken verdrag betreft de onwil van de EU om de uitbreiding van de NAVO buiten haar grenzen te beperken toen Duitsland werd herenigd. In die zin is Poetin, de koning van het zuiden, verwickeld in een strijd tegen de koning van het noorden, vertegenwoordigd door diens proxymacht. Zoals de nazi's van de Tweede Wereldoorlog een proxy waren voor de Katholieke Kerk, zo worden de nazi's van Oekraïne het symbool van de tweede proxyoorlog van de verzen

10–15. Drie wereldoorlogen en drie proxyoorlogen — en in beide lijnen zijn de nazi's tijdens het middelste conflict de proxyvertegenwoordiger van de Katholieke Kerk.

In de drie oorspronkelijke historische vervullingen van deze proxy-oorlogen was Antiochus Magnus in elke strijd aanwezig. Herhaaldelijk is aangetoond hoe de etymologie van „Antiochus” en de symboliek die verbonden is aan het Seleucidische koninkrijk als de koning van het noorden, Antiochus aanwijzen als een symbool van de antichrist — de paus van Rome. Maar in de geschiedenis van de drie proxy-oorlogen wordt de hoer van Tyrus vergeten, zodat het symbool van de „pauze”, vertegenwoordigd in de naam „Antiochus”, staat voor zijn proxymacht. In de eerste en laatste strijd zijn het openlijk de Verenigde Staten die de opdrachten van Rome uitvoeren. In vers 11 is de proxymacht het nazisme van Oekraïne, maar het waren en zijn nog steeds de schepen en strijdswagens van de Verenigde Staten die Zelenskyj in de oorlog ondersteunden. Aan de oppervlakte van de tweede proxy-oorlog blijven de Verenigde Staten verborgen, evenals de paus gedurende de zeventig jaren van Jesaja 23. De Verenigde Staten zijn verborgen in juist die geschiedenis waarin het alle kenmerken van het beest ontwikkelt, waardoor het profetisch passend is dat, zodra de tweede proxy-oorlog op gang is gekomen, de Verenigde Staten aan het zicht worden onttrokken door de proxymacht van het nazisme in Oekraïne, hoewel het de militaire en economische macht van het beest uit de aarde blijft die Oekraïne ondersteunt tot aan hun ondergang.

Toen de koning van het zuiden naar Babylon trok en de koning van het noorden gevangen nam, en ook toen generaal Berthier de paus gevangen nam, ging hij rechtstreeks het Vaticaan binnen, wat suggereert dat de Oekraïense oorlog zal eindigen met Poetins overwinning op een moment waarop elke tegenstand van Oekraïne is weggenomen. Het koninkrijk dat Ptolemaeus innam, was Babylon, en het koninkrijk dat Napoleon innam, was geestelijk Babylon. Aldus wordt Zelenskyj's koninkrijk voorgesteld door die onderdanen die hem steun verlenen. Nu Trump de steun van de wagens, ruiters en schepen van het beest uit de aarde heeft ingetrokken, is de steun van Oekraïne de EU, juist de groep die onwillig is geweest om Poetins beweringen aangaande het geschonden verdrag betreffende de uitbreiding van de NAVO aan te horen.

De filosofie die de eurocraten van de EU leidt, is de Greenpeace-beweging. Om deze reden betekent Zelenskyj „groen”. Zelenskyj is het symbolische hoofd van de oorlogsstokers van de EU, die zich laten leiden door de dwaze mondiale agenda van het milieubewustzijn. Wanneer de oorlog in Oekraïne ten einde loopt, zal Poetin niet alleen een overwinning op Oekraïne vieren, maar op de gehele EU en de NAVO.

De drie proxy-oorlogen dragen daarom het kenmerk van waarheid. In de eerste en de laatste proxy-oorlog wordt de koning van het zuiden verslagen door een verbond tussen het beest uit de zee en het beest uit de aarde van Openbaring dertien. In het begin werd de overwinning voor de koning van het noorden bewerkt door een verbond tussen een conservatieve paus van Vaticanum I, die in de context van de Fatima-geheimen binnen de overlevering van het katholicisme de witte of goede paus is. De huidige paus, die terwijl ik dit schrijf op zijn sterfbed ligt, is een liberale paus van Vaticanum II, die in de context van de Fatima-geheimen de zwarte of slechte paus is.

Vers veertien geeft aan dat, wanneer de „geweldenaars van uw volk”, die zich verheffen en ten val komen, de profetische geschiedenis binnentreden, het gezicht bevestigd wordt. In de vervulling van de verzen dertien tot en met vijftien in de Slag bij Panium in 200 v.Chr. mengde het heidense Rome zich in de aangelegenheden betreffende juist die veldslag. In de drie verzen die de Slag bij Panium behandelen, geeft vers veertien aan dat het gezicht door Rome bevestigd wordt.

In de Slag bij Panium zal een conservatieve, witte paus van Vaticanum I de krachten bundelen met de laatste van de acht presidenten die in de periode van Reagan begonnen, die eerder een bondgenootschap vormde met een conservatieve paus van Vaticanum I. Zij deden dit in 1989 om de voormalige USSR ten val te brengen, en aan het einde doen zij dit om de laatste heerser van juist datzelfde koninkrijk ten val te brengen.

In de Reagan-jaren en met de alliantie van paus Johannes Paulus II en de VS kwam Johannes Paulus II tot de overtuiging dat hij de goede paus van de profetieën van Fatima was. Gedreven door die overtuiging begon hij de wereld rond te reizen om te bevorderen wat hij opvatte als een vervulling van de voorspellingen van Fatima. Daardoor werd hij de meest bereisde paus in de geschiedenis, evenals de meest herkende paus aller tijden, terwijl hij de voorspelling van Openbaring dertien vervulde dat er een tijd zou komen waarin de gehele wereld het beest zou nawandelen. De publieke persona van paus Johannes Paulus II is kenmerkend voor de conservatieve Vaticanum I-paus die een alliantie aangaat met de laatste president van de VS.

Daarom is een van de profetische kenmerken van de hedendaagse paus ten tijde van Reagan, dat er een punt is waarop zijn publieke imago als een wegmerk wordt gemarkeerd. Dat merkteken bevindt zich in vers veertien, wanneer de rovers van uw volk het gezicht bevestigen. Paus Johannes Paulus II vervult een profetisch kenmerk als de paus achter wie de gehele wereld zich verwonderde, en wijst zo vooruit naar de conservatieve paus van Vaticanum I in de eindtijd, die een verbond aangaat met Trump. Wanneer dat gebeurt, wordt het gezicht bevestigd, en wat het gezicht bevestigt, is dat de paus zich invoegt in de geschiedenis van Panium en het jaar 200 v.Chr.

Het begin van de acht presidenten illustreert het einde van de acht presidenten, en vlak vóór de zondagswet van vers zestien keert de hoer van Tyrus, die vergeten is geweest, terug in de openbare geschiedenis wanneer zij een bondgenootschap vormt met Reagans tegenhanger, Donald Trump. Samen brengen zij, zoals voorgesteld door het bondgenootschap van Antiochus en Filippus van Macedonië, de laatste generatie van het zuidelijke koninkrijk ten val, zoals voorgesteld door het kind-koning Ptolemaeus. Een kind is in de Bijbelse profetie een symbool van de laatste generatie, en na de oorlog in Oekraïne zal Poetin de geschiedenis van de zuidelijke koningen herhalen, die door militaire overwinningen worden verheven en in enig soort kerk-staat-dilemma het rechte spoor bijster raken.

Zo is vers tien, die 1989 en de eerste proxyoorlog vertegenwoordigt, het begin, ofwel de eerste letter van het Hebreeuwse alfabet. De Slag bij Raphia in vers elf, die de oorlog in Oekraïne vertegenwoordigt, is de dertiende letter van het Hebreeuwse alfabet. Het getal 13 is een symbool van opstand, en het proxyleger in de oorlog in Oekraïne bestaat uit nazi's, hét voornaamste symbool van opstand in de moderne wereld. Panium is de laatste letter van het Hebreeuwse alfabet,

dat uit tweeëntwintig letters bestaat. Zo duidt het Hebreeuwse woord voor waarheid, dat wordt gevormd door de eerste, dertiende en tweeëntwintigste letters van het alfabet samen te brengen tot het Hebreeuwse woord “waarheid”, de structuur van deze drie proxyoorlogen aan als waarheid. De tweeëntwintigste en laatste letter van het Hebreeuwse alfabet is een symbool van de vereniging van goddelijkheid met menselijkheid, en de vervulling van de Slag bij Panium in de nabije toekomst vindt plaats tijdens Trumps presidentschap. Trump is de tweeëntwintigste president die twee ambtstermijnen heeft gediend.

Panium heeft een dubbel getuigenis van een tweevoudig bondgenootschap, en in beide verwijzingen vertegenwoordigt het bondgenootschap een alliantie die een hiërarchische verhouding tussen twee partijen aanduidt. De alliantie tussen Filippus en Antiochus was strategisch en was erop gericht de Ptolemeïsche en Romeinse invloed in het oostelijke Middellandse Zeegebied tegen te gaan. Hun samenwerking was echter niet gericht op de Slag bij Panium zelf — Antiochus voerde deze veldtocht zelfstandig, zonder de rechtstreekse militaire betrokkenheid van Filippus. De rol van Filippus was meer indirect: hij verleende politieke en strategische steun door Romeinse en Ptolemeïsche bondgenoten in Griekenland en de Egeïsche Zee bezig te houden, zodat Antiochus zich op Coele-Syrië kon concentreren. De geschiedschrijvers stellen allen vast dat Antiochus de machtigste was binnen de alliantie, en dat het uitsluitend Antiochus was die de slag daadwerkelijk leverde. Hun alliantie betrof het bredere gebied dat verbonden was met Alexanders voormalige koninkrijk. Derhalve heeft de alliantie een voornaamste leider en een mindere ondergeschikte, zoals weergegeven door de naam Caesarea-Filippi, de naam van Panium toen Christus onder de mensen wandelde. Caesarea-Filippi stemt daarom overeen met Antiochus en Filippus, want Caesar was de machtigere in de alliantie die werd gesymboliseerd door zowel Caesar Augustus als Herodes Filippus, de tetrarch.

Het woord „tetrarch” betekent heerser over een vierde deel. Caesar heerste over het gehele koninkrijk, en Filippus heerste over een vierde deel van een gebied, waarmee het symbool van Filippus in een subjectieve verhouding wordt geplaatst binnen de allianties van Panium en Caesarea-Filippi. In Herodes Filippus zien wij het symbool van twee bloedlijnen, die beide symbolen zijn van een verbondsrelatie met God die verbroken is. Wij zien ook weerklanken van een vierde deel van de verdeling van Alexanders koninkrijk in vier delen, of vier tetrarchen. Filippus betekent liefhebber van paarden.

In de Slag bij Panium, die vervuld wordt aan het einde van de Oekraïense oorlog, zal Antiochus Magnus, de Verenigde Staten, Rusland verslaan en een verbond aangaan met een mindere speler, vertegenwoordigd door Filippus. Die mindere speler zal erbij betrokken zijn, maar niet rechtstreeks in de slag. De strijd zal plaatsvinden tussen de VS en Poetin, kennelijk rechtstreeks verbonden met een godsdienstige controverse die voortkomt uit Poetins ergernis en trots, zoals geïllustreerd door zowel Ptolemaeus IV Philopator na de Slag bij Raphia, als door koning Uzzia van Juda. Ptolemaeus en Uzzia waren zuidelijke koningen die door hun militaire succes in hoogmoed verheven werden en vervolgens verlangden een heilige taak op zich te nemen die uitsluitend door de priesters volbracht mocht worden. Uzzia werd wegens zijn poging met melaatsheid geslagen, en Ptolemaeus doodde in zijn woede 50.000 Joden in Alexandrië.

Vers dertien duidt de strijd aan tussen de laatste generatie van de moderne koning van de gemeenschap, ofwel het communisme, het Rusland van Vladimir Poetin, en de Verenigde Staten. Trump behaalt de overwinning in de strijd, maar hij doet dit met een bondgenoot uit een vierde deel van het koninkrijk, die zich in feite niet bij de strijd bevindt. Wij naderen het slot van vers elf, zoals door de huidige gebeurtenissen wordt bevestigd. Poetin zal de overwinning op Oekraïne behalen, zoals voorgesteld door Rafia. Daarna zal zijn geleidelijke ondergang beginnen, voorgesteld doordat Uzzia in een huis werd geplaatst tot aan zijn dood, vanwege melaatsheid. Na zijn overwinning bij Rafia in 217 v.Chr. ging de regering van Ptolemaeus IV Philopator achteruit als gevolg van corruptie, verkwisting en afhankelijkheid van gewetenloze raadgevers. Hij stierf in 204 v.Chr., waarschijnlijk vermoord of vergiftigd door zijn ministers, Sosibius en Agathocles, als onderdeel van een samenzwering om de macht veilig te stellen voor zijn jonge zoon, Ptolemaeus V. Dit woelige einde weerspiegelt de instabiliteit en intriges die kenmerkend waren voor Hellenistische koninklijke hoven en markeert een belangrijk keerpunt in de neergang van het Ptolemaeïsche Egypte.

Een kenmerk van de geestelijke vervulling van de koning van het zuiden, die werd getypeerd door de letterlijke vervullingen die plaatsvonden in de strijd om de wereldheerschappij na Alexanders dood, is „revolutie”. Frankrijk wordt de geestelijke koning van het zuiden in de periode van de Franse Revolutie. De moderne koning van het zuiden, Rusland, werd geboren in de Russische Revolutie. Zoals de filosofie die in de Franse Revolutie werd geïntroduceerd, rijpte van de anarchie van de Franse Revolutie tot het communisme van de Sovjetrevolutie, zo is dit een kenmerk van de koning van het zuiden. Het communisme verspreidde zich door de wereld middels revoluties.

In de moderne tijd heeft de CIA door het gebruik van niet-gouvernementele organisaties gewerkt aan het omverwerpen van naties over de gehele wereld, en het stapsgewijze plan waarvan zij herhaaldelijk gebruik hebben gemaakt, is wat men kleurenrevoluties noemt. De koning van het zuiden is een draakmacht, en globalisten zijn eveneens de draakmacht, en de kleurenrevoluties van de CIA zijn kentekenen van een draakmacht. De geschiedenis van Frankrijk als de geestelijke koning van het zuiden bezit een unieke geschiedenis die het slot markeert van die specifieke profetische lijn.

Die slotsom wordt vertegenwoordigd door Napoleon. De Franse Revolutie markeert het begin van Frankrijk als de koning van het zuiden, en Napoleon markeert het einde ervan. Historici wijzen op een reeks stappen die Napoleon naar zijn Waterloo leidden en duiden daarmee een geleidelijk einde aan van de eerste geestelijke koning van het zuiden, in tegenstelling tot Babylon en Belsazar, die in één nacht werden genomen. De eerste Vladimir van de moderne koning van het zuiden, Vladimir Lenin, stierf in de loop van een periode van twee jaar aan een reeks beroertes. Sommigen veronderstellen dat Jozef Stalin hem heeft vergiftigd, evenals sommigen veronderstellen dat Ptolemaeus IV door zijn raadgevers werd vergiftigd. Ook het einde van de moderne koning van het zuiden, zoals vertegenwoordigd door de Sovjet-Unie, werd door middel van een revolutie teweeggebracht.

Het protest in Moskou dat bijdroeg aan de ondergang van de USSR was het massale publieke verzet tijdens de staatsgreep van augustus 1991 (19–21 augustus 1991). Deze gebeurtenis,

gecentreerd rond de verdediging van het Witte Huis en het leiderschap van Boris Jeltsin, ondermijnde rechtstreeks de Sovjet-hardliners, legde de kwetsbaarheid van het regime bloot en versnelde de ineenstorting van de USSR. Hoewel eerdere protesten in Moskou (bijv. 1987–1990) en de Baltische Weg (1989) het momentum opbouwden, vormden de protesten van augustus 1991 het beslissende kantelpunt in Moskou, wat leidde tot de ontbinding van de Sovjet-Unie tegen het einde van 1991. Het begin van Rusland als de koning van het zuiden begint en eindigt in revolutie. Het einde van de USSR was een geleidelijke desintegratie van het koninkrijk, evenals bij Ptolemaeus, Uzzia, Napoleon en zelfs Vladimir Lenin. Het einde van Poetin is een geleidelijke val, die begint zodra de oorlog in Oekraïne beëindigd is. Zijn einde wordt teweeggebracht in de Slag bij Panium, wanneer de VS de heerschappij over het koninkrijk overnemen, terwijl zij steun ontvangen van een bondgenoot die zich in werkelijkheid niet op het slagveld bevindt.

Wij zullen deze lijnen in het volgende artikel voortzetten.